

Lealtà Azione

Rozhovor spolupracovníka Délského potápěče s členem Lealtà Azione o komunitě, aktivismu, politických sympatiích a situaci v Miláně.

Co je Lealtà Azione a jak vznikla?

Lealtà Azione je kulturní sdružení, které vzniklo v roce 2010, zpočátku ze spojení některých členů jedné milánské skupiny a Comunità Militante (Společenství aktivistů) z Monzy. Vychází z osob s různými politickými zkušenostmi, příslých z rozdílných hnutí a stran. Zabýváme se kulturními aktivitami, sociálními projekty, komunitním a dobrovolnickým začleňováním.

Jak jste organizovaní a kde působíte?

Jako Lealtà Azione máme různé pobočky v Miláně a okolí, takže naše činnost se soustřeďuje hlavně na tuhle oblast severní Itálie. Ale v posledních letech rozšiřujeme naši činnost prostřednictvím různých kontaktů i jina tím, že se propojujeme. Obzvláště s pomocí projektu FederAzione se zapojila Společenství aktivistů i z jiných měst a krajů, např. z Janova a Florencie (existují však kontakty i s jihem, pozn. red.), se kterými sdílíme zásady a

východiska. Poslední pobočku – Avalon – jsme otevřeli v Legnanu (město na Milánsku) před pár týdny za přítomnosti dvě stě padesáti lidí.

Otevření pobočky „zeleného ostrova“ v Legnanu (Avalon)

Jaké vztahy máte s politickými stranami? Označujete se za pravici?

Naši aktivisti vycházejí z různých politických a kulturních zkušeností. Nejsme součástí žádné strany a neděláme politiku podle obvyklých schémat. Ve sdružení nemáme programy ani legitimace, naším cílem je zabývat se lidmi, ne programy, chceme formovat nového člověka sloužícího oddaně především své pospolitosti. Jsme ale otevření dialogu s každým, kdo se k nám bez předsudků přiblíží.

A jestli jsme pravice? Jsme Lealtà Azione a to, co jsme a děláme, to každý den ukazujeme naší činností. Nemáme rádi tyhle nálepky a definice, které jsou často bezobsažné. Určitě ale nezavrhujeme nic z minulosti.

Z jaké minulosti? Ze své vlastní nebo obecně z národní?

Z naší vlastní, skinheads, Hammer a tak.

V posledních letech jste měli dobré vztahy s Lega Nord. Cítíte se víc jako nacionalisti nebo jste na autonomistických / regionalistických pozicích?

S Ligou v Miláně a v Lombardsku mluvíme, jsme v kontaktu pár let a v posledních milánských obecních volbách – v roce 2016 – se člen naší organizace představil na její kandidátce a byl zvolen radním v osmém milánském obvodu. V posledních volbách letos 4. března jsme úspěšně podpořili kandidáty Ligy jak do celonárodního parlamentu, tak do krajské rady. Oba zvolené známe osobně a ceníme si jejich konkrétní práce v oblasti, kde působili. Podporujeme osoby a ne strany, jenže obzvlášť Liga při setkání s námi předvedla, že nemá předsudky, stejně jako jednotliví představitelé ostatních stran (třeba **Fratelli d'Italia**). Otevřeli se diskuzi, zúčastnili se našich schůzí, ačkoli všechny naše představy nesdílejí.

Nemáme politický program, takže nemáme potřebu se vymezovat. Jsme Italové spojení s ideou Itálie, ale vznikli jsme jako místní, v jistých ohledech lokálně zakořeněné společenství, takže hodně z našich komunitních a dobrovolnických projektů je svázáno s územím, ve kterém bezprostředně žijeme.

Co si myslíte o Salvinim a současné vládě?

Ministr Salvini se nám líbí, okamžitě se dotkl témat, kterými se zabýváme roky: identita, imigrace, obrana tradiční rodiny. A tak samozřejmě s činností této vlády, za to, jak se od začátku tohoto mandátu chová, souhlasíme. Uzavření přístavů byl podle nás čin nezbytný na obranu národního území a Salvini touto akcí prokázal, že má velkou odvahu. Jen doufáme, že se touto cestou bude pokračovat.

A jaké vztahy máte s jinými skupinami nebo stranami „scény“ jako jsou CasaPound a Forza Nuova?

Jasně, že máme kontakty a vztahy s jinými společenstvími aktivistů z celé Itálie. Od stran se ale lišíme, protože, jak už bylo řečeno, neděláme politiku v tomto smyslu. Samozřejmě, že mnohé jejich představy a iniciativy sdílíme, nicméně nějaké rozdíly ve způsobu pojetí aktivismu [*militanza*] existují; mnohé aktivity CasaPound na území Říma a v okolí jsou ovšem v řadě ohledů podobné našim.

Na konec dubna se v Miláně svolává tradiční sraz shromažďující kamarády z celé severní Itálie, kterým si připomínáme padlé Italské sociální republiky a zavraždění Sergia Ramelliho. Loni jsme se na této vzpomínkové akci účastnili společně s aktivisty ze všech organizací, kteří se tentokrát sjeli z celé Itálie. Sešlo se skoro pět tisíc lidí.

Vzpomínka na padlé Italské sociální republiky, Cimitero maggiore Campo X, 25. dubna 2017

Rozdíly ve způsobu pojetí aktivismu? Mohli byste to upřesnit? V čem konkrétně spočívá vaše lokální činnost a jakým způsobem se vyvíjí?

Naše činnost probíhá v ulicích čtvrtí tak, že například pomáháme rodinám v nesnázích potravinovými sbírkami a právním poradenstvím s vědomím, že to, co děláme, sice nemůže vyřešit všechny ekonomické problémy jednotlivců, ale že jde o malou hmotnou pomoc sloužící k povzbuzení pospolitého a teritoriálního ducha.

V průběhu let se totiž Lealtà Azione vyznačuje činností sdružení různého druhu, aby podněcovala ducha pospolitosti a sousedské „pomoci bližnímu“. Založili jsme také „Associazione Memento“ (Vzpomínkové sdružení), zabývající se udržováním historické a kulturní paměti naší země, především péčí o místa, kde jsou pohřbení lidé, kteří v minulém století zemřeli při obraně italské Cti.

Pak jsou tu vysokoškoláci z „Gruppo Alpha“ a hlavně naše „Bran.Co Onlus“, rozvíjející iniciativy na podporu rodin a jednotlivců v případech ekonomických nesnází, hlavně právě sbírkami potravin a bezplatnou právní poradnou, na kterou se obracejí stovky lidí.

Organizujeme také turnaj „Un calcio alla pedofilia“ (jde o slovní hříčku, neboť *un calcio* v italštině znamená jak kopanou, tak kopanec, pozn. red.), za bezpečnost na milánských předměstích, kde už jsme přítomní, a také na ochranu životního prostředí – pomocí sdružení „I lupi danno la zampa“ (Vlci podávají pracku) na ochranu dědictví italské flory a fauny, sbírky žrádla pro psy z útulků atp.

V červnu už pár let pořádáme na Milánsku „Festa del Sole“, oslavu slunovratu, kde se letos sešlo víc než pět set účastníků z řad aktivistů a sympatizantů. Je to dobrá příležitost vyměnit si názory, jen tak se potkávat, diskutovat a promýšlet nové aktivity.

Uspořádali jste ale i projekty sounáležitosti přesahující národní hranice...

Jo, prostřednictvím kulturního a solidaristického projektu „Una voce nel silenzio“ (Jeden hlas v tichu) – **Generazione Kosovo** (Kosovská generace) nebo **Emergenza Siria** (SOS Sýrie), burcujeme občanskou společnost tématem pronásledování křesťanů ve světě, hlavně na Blízkém východě a v Kosovu.

Zatím poslední dobrovolnická mise se konala na podporu srbské pravoslavné enklávy v Kosovu: malého křesťanského společenství v zemi, kde je dnes jinak devadesát procent albánského a muslimského obyvatelstva! Ve prospěch téhle komunity jsme uspořádali sbírku školních potřeb, abychom je darovali dětem a osobně je na místo předání dovezli. Lidé, se kterými jsme se tam setkali nám vyprávěli jak moc je existence Srbů a křesťanů vystavovaná tvrdé zkoušce v nekončícím útlaku ze strany muslimských Albánců.

Lealtà Azione při návštěvě základní školy v Orahovaci

Ve vesnicích, které jsme navštívili vládne nepopiratelná bída: v mnohých nejsou ani obchody poskytující základní zboží nezbytné k důstojnému životu; s projektem Kosovská generace jsme alespoň „adoptovali“ základní školu v Orahovaci a sbíráme prostředky, abychom jim pomohli zlepšit stav budovy.

Padlo tu slovo o bezpečnosti na milánských předměstích. Jaká je v tomto ohledu situace v Miláně obecně? Jsou tam nějaké „no go zóny“, popř. místa, kterým by se kupříkladu čeští kamarádi měli bez doprovodu místních raději vyhnout? Jsou vlastně problémy víc s domácím podsvětím nebo s allogenními přistěhovalci v ulicích?

Miláno, stejně jako ostatní velká města v Itálii, může být někdy nebezpečné. Ale není to zas nic strašného. Jsou dobré, pěkné čtvrti a špatné. Špatné jsou rozloženy po celém městě, ale nedá se říct, že tu jsou „no go zóny“. Existují oblasti, i nedaleko centra, kde stěží potkáte Itala. A uvnitř těchto oblastí bývají domy obsazené cizinci, většinou severními Afričany, Marokánci, Tunisany (Egyptané se obecně chovají líp). Nelegálně okupují byty a živí se jako prodejci drog. Policie o tom ví, ale jaksi to toleruje.

Nebylo to úplně bezpečné město už před masovou imigrací. Existovaly tu gangy malých místních zločinců. Někteří byli přímo z Milána, ale většina vzešla z vnitřní italské migrace z jihu v sedmdesátých letech. Jako průmyslové a bohaté město přitahovalo Miláno zločince vždycky. S masovou migrací z Filipín, Albánie, Jižní Ameriky, cikánů, Jihoasijských a severních Afričanů se situace zhoršila. Hlavně Severoafričané vytvářejí velké problémy násilnými pouličními zločiny. Řekl bych, že v posledních letech jde 80 procent kriminality v Miláně na vrub allogenních. V San Vittore, místním vězení, bývá jen 5 nebo 10 procent Italů.

A v posledních třech letech, po příjezdu mnoha lodí z Afriky s lidmi bez dokladů (většinou Afričanů, mužů ve věku osmnáct až třicet let), kteří nemají ponětí o tom, kde budou pracovat nebo kde spát, je to ještě horší. Ale jak jsem řekl - nic zas tak hrozného. Člověk samozřejmě musí mít otevřené oči. Zvláště v noci a zvláště v okolí stanic. A dívky a ženy by tu v noci opravdu neměly chodit samy.

A cikáni?

Většinou pocházejí z Rumunska, Bosny a Balkánu vůbec, kromě malé menšiny nejsou italskými občany. Těžko říct, kolik jich vlastně je, pět, deset tisíc? Normálně žijí ve zvláštních táborech, spí ve svých karavanech a jsou úplně mimo společnost. Nikdo z nich nepracuje. Obtěžují krádežemi. Hlavně holky okrádají kolem stanic. Když nechtějí být v táboře, můžou cestovat po městě, ale na jednom místě mají povoleno zůstat maximálně dva dny.

Policie vyklízí jeden z cikánských táborů na okraji Milána kde se hygienická situace změnila v neúnosnou

Občas nelegálně zaberou nějaký byt a je velmi obtížné je vyhnat, protože obvykle mají hodně dětí. Když se Salvini před pár měsíci zmínil o potřebě je spočítat a evidovat, okamžitě byl napaden z médií a od levicových skupin s obvyklými obviněními z rasismu, diskriminace atp. Myslím, že větší problém než cikáni a imigranti jsou pro Itálii „moderní“ levičáci a „radical chic“.

Poslední otázka. Dochází v Miláně ještě někdy ke střetům s rudými?

Za poslední roky velmi zřídka. Miláno je město, kde se v Itálii často rodí trendy. Je to také nejbohatší a „nejpokrokovější“ město, kde komunistické „movimento operaio“ (dělnické hnutí) bylo nejsilnější v sedmdesátých letech a potom tu bylo tradičně silnější a aktivnější hnutí Antifa. Ale v Miláně začali i skinheads a ultras! Teď se zdá, že hnutí Antifa je na ústupu, protože je podporováno většinou jen vysokou a vyšší střední vrstvou z centra („radical chic“) a studenty.

Střední a nízká třída nyní otevřeně podporují Ligu, dokonce i lidi původem z jihu. Samozřejmě, když Lealtà Azione nebo CasaPound pořádají nějakou demonstraci, Antifa jsou vždycky tam, aby se postavili proti. Ale jsou to hlavně mladí studenti nebo mírní lidé středního věku. Násilní anarchisté nebo squatteři se účastní zřídka, takže pro počáteční střety neexistuje žádná skutečná opozice. A stejně tak je vždy velmi vysoký počet policistů...

Pro Délský potápěč připravil „Camerata F“.